

כל היום משחקת שחמט עם עצמות העולם:
רצויה (כשִׁלְפֶתַע גִּשְׁמִי בְּרֵאשִׁית
מַעֲבֵר לַחֲלוֹן), נַחַה עַל פְּרִים, מְסַלֶּסֶלֶת כְּלֵה,
מְכַרְסֶמֶת סְכָרִית חֲטָאִים אַקְרָאִית.

אם תבחר את הצפור
כדי לחקור את לשונה,
אזי תחתר את המיתר
שמחולל את פזמונה.

מצטנעת, שדיה ורדים, כה נשית, מערסלת
מנעמי שוקולד בחדרים עם טפט של ורדים,
שם שדות מבהיקות רוחשות חריקה מקללת
וורדי חממה מרעיפים לבלובים משחתים.

אם עור מעל חיה תפשוט
כדי לסגד לרעמה,
אזי תחריב עד היסוד
את ראשיתה של הפרוה.

אבני הנפך על אצבעותיה ברצוד מהיר
ודם משתקף לארכו של כתב היד;
היא הוגה בניחוח המתוק, המבחיל
של גרדניות מרקיבות בכוף הפנסיה,

אם פתע תתנפל על דג
כדי לבחון את סנפיריו,
במו ידיה תרסק
את עצם היצירה שבו.

ואובדת במטפורה המעדנת, היא נמלטת
מפניהם האפרות של ילדים בוכים בקרת.

אם את לבי תתלש כדי
למצא בו מה מניע מה,
תבלם שעון אשר מחסיר
מאהבתנו פעימה.

ג'יגולו

שְׁעוֹן כִּיס, אָנִי מֵתְקַתֵּק הַיֵּטֵב.
הֶרְחֹבוֹת הֵם נִקְיָי לְטָאוֹת,
תְּלוּלֵי צְדָדִים עִם חוֹרֵי מִסְתוֹר.
עֲדִיף לְהַפְגֵּשׁ בְּמִבּוּי סְתוּם,

אֲרָמוֹן שֶׁל קְטִיפָה
שְׁחִלּוֹנוֹתָיו מְרֵאוֹת.
שֵׁם הַכֵּל בְּטוֹחַ,
אֵין תְּמוּנוֹת מִשְׁפָּחָה,

שׁוּם טִבְעוֹת בָּאָף, שׁוּם בְּכִי.
קָרְסִי דִיג מִבְּהִיקִים, חֵיכֵי הַנְּשִׁים
גּוֹמְעִים אֶת גְּדֻלִי,
וְאֲנִי, בְּשַׁחַר אֶפְנָתִי,

דֵּשׁ בְּמִצַּע שֶׁל שְׁדִים כְּמִדּוּוָה.
כְּדֵי לְהִזִּין
אֶת כְּנוֹרוֹת הַגְּנִיחוֹת אָנִי אוֹכֵל בֵּיצִים –
בֵּיצִים וְדָגִים, דְּבָרִים בְּסִיסִיִּים,

הַדִּיוֹנוֹן מְעוֹרֵר הַתְּשׁוּקָה.
פִּי מִדְּלִדֵּל,
פִּיּוֹ שֶׁל הַמוֹשִׁיעַ,
כְּשֶׁמְנוּעֵי מַגִּיעַ לְנִקְדַּת הַגְּמֵר.

הַקְּרָקוּשׁ שֶׁל
מִפְרָקֵי הַזֶּהָב שְׁלִי, דְרָכֵי לְהַפְךָ
כְּלָבוֹת לְאֲדוּוֹת כְּסוּפּוֹת,
מְגוֹלֵל שְׁטִיחַ וְהַשְׁתָּקָה.

וְאֵין סוּף, אֵין לְכֹךְ סוּף.
לְעוֹלָם לֹא אֲזַדְקֵן. צְדָפוֹת חֲדָשׁוֹת
צוֹחֹחוֹת בֵּינִי וְאָנִי
נוֹצֵץ כְּמוֹ פּוֹנְטִינְבֵּלוֹ.

מְרָצָה,
כֹּל מִפְּלֵ הַמַּיִם הוּא עֵין
שְׁמַעֵל בְּרִכְתָּהּ אָנִי בְּרִכּוֹת
רוֹכֵן וְרוֹאֶה אוֹתִי.